

РЕШЕНИЕ

№ 244

гр. София, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 11.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **9097** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

С жалба от името на Д. И. Л. адвокат – пълномощник е оспорил издадената от директора на Областна дирекция на МВР - София ЗАПОВЕД № 517з 5927/16.08.2023 г., с която на жалбоподателя – главен инспектор, началник на Сектор „Противодействие на криминалната престъпност“, Отдел „Криминална Полиция“ в същата дирекция е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от една година.

Оспорващият е представляван от адвокат Б. М., който: поддържа жалбата, с твърдения за материална и процесуална незаконосъобразност на оспорената заповед; ангажира гласни доказателства, чрез показания на свидетеля В. И. Ч.; претендира възстановяване на внесената държавна такса. Представил е и „писмени бележки“.

Ответникът, посредством юрисконсулт: оспорва жалбата; ангажира показания на свидетеля Р. А. В. – началник на Сектор „Координация в административноправно обслужване и човешки ресурси“, в ОД на МВР – София; претендира юрисконсултско възнаграждение.

Писмените доказателства, представени от ответника и съставляващи административната преписка, приети без оспорване, както и гласните такива дават основание на Съда да приеме следното, по същество.

Жалбата е процесуално допустима.

С обжалваната Заповед № 517з 5927/16.08.2023 г. (л. 8 от делото), според текста на същата, на жалбоподателя Д. И. Л. – главен инспектор, началник на Сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от една година за това, че за пътуванията си извън пределите на РБ на 27.06.2022 г. и на 25.07.2022 г. „не е изготвил и не е регистрирал уведомления, изискуеми по Заповед № 8121з-1678/05.12.2016 г. на министъра на МВР“.

Съдът приема за установено и доказано по несъмнен начин вмененото дисциплинарно нарушение.

Видовете дисциплинарни нарушения на служебната дисциплина са дефинирани с разпоредбите на чл. 194, ал. 2 ЗМВР. На жалбоподателя, по същество е вменено нарушение по чл. 200, ал. 1, т. 11 ЗМВР – за неизпълнение на т. 1.1. от Заповед № 8121з-1591/20.12.2016 г. на министъра на МВР (л. 91 от делото), която е била в сила за процесния период, вкл. до 05.12.2022 г. Според разпоредбата на заповедта и служителите на областните дирекции на МВР дължат уведомяване на „ръководителя на съответната организационна единица за всяко задгранично пътуване, като преди датата на заминаване подадат уведомление за това.“

Напускане пределите на страната от Д. Л., на посочените дати е установено и доказано от ответника с приложени официални справки от Автоматичната информационна система „Граничен контрол“. Неподаването на уведомления за 27.06.2022 г. и 25.07.2022 г. ответникът установява и доказва със съответните справки от деловодната система на ОД – МВР – София. Фактите, релевантни за ангажиране на дисциплинарната отговорност не са опровергани от страна на жалбоподателя, в условията на насрещни доказване. Недоказано остана твърдението му да е подал уведомления, които, преди да предостави в деловодството на областната дирекция е представил за резолюция на директора на същата дирекция. Това твърдение не се доказва и от показанията на свидетелите В. И. Ч. – системен оператор в ОД – София и Р. А. В. – началник на Сектор „Координация в административноправно обслужване и човешки ресурси“. Според първата, няма практика уведомленията да се носят първо на директора, а се представят в деловодството. Според св. В. служителите от ръководния състав лично носят уведомленията си първо на директора, за резолюция. Съдът отдава приоритет на писмените доказателства – справки от деловодната система, които не установяват подаване от главен инспектор Д. Л. на уведомления за пътуванията му на 27.06.2022 г. и 25.07.2022 г.

Съдът не открива наличие на твърдените от адвоката – пълномощник на жалбоподателя процесуални нарушения в дисциплинарното производство.

Ответникът е изложил ясни мотиви за решението си да приеме за безспорно извършване от страна на главен инспектор Д. Л. на вмененото му дисциплинарно нарушение.

Директорът на ОД на МАВР – София е бил сезиран от служителя по сигурността на информацията със справка от 22.02.2023 г. (л. 37), съдържаща информация за осъществени от жалбоподателя Л. задгранични пътувания, за две от които не е подавал уведомления. Със заповед от 27.02.2023 г. (л. 42) областният директор е разпоредил извършване на дисциплинарна проверка, назначавайки комисия за това. Комисията е съставила справка (л. 52) от 20.03.2023 г., обобщаваща резултатите от проверката, с предложение за налагане на дисциплинарно наказание. Не са представени данни от ответника, по смисъла на чл. 196, ал. 2 ЗМВР, но върху

справката е налична резолюция „запознат“, от 07.08.2023 г. и поставен подпис (без име), който съответства като графично изображение на подписа на подписалия оспорената заповед директор на ОД – МВР – София Т. Ц., временно преназначен на тази длъжност с министерска заповед от 24.07.2023 г. (л. 16). С оглед на това Съдът приема, че на 07.08.2023 г. дисциплинарнонаказващият орган е установил извършването на дисциплинарното нарушение. Считано от тази дата и предвид наличните на л.л.20-33 писмени доказателства за ползван от Д. Л. „законоустановен отпуск“ в общ размер на 6 месеца и 26 дни Съдът приема, че дисциплинарното наказание е наложено в рамките на установените с разпоредбата на чл. 195, ал. 1, вр. ал. 3 ЗМВР срокове. Заповед № 517з 5927/16.08.2023 г. е издадена и след съобразяване с изискванията на чл. 206, ал. 1, ал. 2, ал. 4 ЗМВР, за което в административната преписка са налични съответните писмени доказателства. Действително, при излагане на мотиви, съобразно чл. 206, ал. 2 ЗМВР (стр. 4 от заповедта, абзац последен) ответникът е записал, че „наказание, наложено за срок от една година ще съответства на тежестта на извършеното от мл. експерт М. дисциплинарно нарушение“. Тази грешка в посочване името на полицейския служител Съдът приема за техническа, като счита, че тя не се отразява на възможността гл. инспектор Д. Л. да разбере същността на дисциплинарното обвинение и да организира защитата си. Съдържанието на заповедта във всичките ѝ други части не оставя съмнение, че се касае за деяния (бездействие) от страна, именно на гл. инспектор Д. Л.. В обобщение - по време на дисциплинарното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да засягат правото на Д. Л. да разбере дисциплинарното обвинение и да организира защитата си.

Предвид изложените мотиви представлява законосъобразен индивидуален административен акт, издаден от компетентен дисциплинарнонаказващ орган, в съответствие с изискванията за форма (арг. чл.210, ал. 1 ЗМВР) и в резултат на правилно прилагане относимите материалноправни разпоредби на същия закон. Жалбата против заповедта подлежи на отхвърляне, като неоснователна. При това основателно се явява искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение (чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ), което Съдът определя в размер на 100 лева.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 172а АПК, чл. 211, изр. трето ЗМВР, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от името на Д. И. Л., против издадената от директора на Областна дирекция на МВР - София ЗАПОВЕД № 517з 5927/16.08.2023 г., с която на жалбоподателя – главен инспектор, началник на Сектор „Противодействие на криминалната престъпност“, Отдел „Криминална Полиция“ в същата дирекция е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от една година.

ОСЪЖДА Д. И. Л. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Областна дирекция на МВР – София юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: